

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213010066
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213010066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Ondreja Gáboríka, v trestnej veci proti obžalovanej R. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13.3.2014, sp. zn. 2T/24/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.8.2014 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaná R. R. - nar. XX.X.XXXX v Q. nad Q., trvale

bytom L. Q. nad Q., prechodne

bytom M. L. nad F., B. č. 5

podľa § 285 písm.f/ Tr.por. s použitím § 86 písm.a/ Tr.zák.

o s l o b o d z u j e

v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. Pv 447/12 zo dňa 11.4.2013, podanú na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou dňa 16.4.2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na skutkovom základe, že

hoci jej z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine vyplýva ako rodičovi povinnosť prispievať na výživu dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2P/33/10-55 zo dňa 16.4.2010, právoplatným dňa 30.4.2010 bola zaviazaná prispievať na výživu svojho maloletého syna F. R., nar. XX.X.XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova L., I. - B., v ktorom sa nad maloletým vykonáva ústavná starostlivosť, si svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného neplnila, a za obdobie od 15.5.2010 doposiaľ (okrem mesiaca február 2011, kedy výživné uhradila a období od 23.6.2010 do nástupu do zamestnania dňa 13.9.2010, od 20.5.2011 do nástupu do zamestnania dňa 25.8.2011 a od 2.1.2012 do 9.7.2012, kedy bola orgánom práce evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie), keď bola zamestnaná a mala dostatočný zárobok výživné neuhrádzala a zamestnávateľom vyživovaciu povinnosť nenahlásila, keď bola bez práce, nezaevidovala sa v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného

úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, a keď aj evidovaná bola, opakovane bola z evidencie vyradená pre nespoluprácu, čím sa plneniu vyživovacej povinnosti vyhýbala, a v sledovanom období jej tak vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 569,04 €,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13.3.2014, sp. zn. 2T/24/2013, bola obžalovaná R. R. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na skutkovom základe, že hoci jej z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine vyplýva ako rodičovi povinnosť prispievať na výživu dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2P/33/10-55 zo dňa 16.4.2010, právoplatným dňa 30.4.2010 bola zaviazaná prispievať na výživu svojho maloletého syna F. R., nar. XX.X.XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova L., I. - B., v ktorom sa nad maloletým vykonáva ústavná starostlivosť, si svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného neplnila, a za obdobie od 15.5.2010 doposiaľ (okrem mesiaca február 2011, kedy výživné uhradila a období od 23.6.2010 do nástupu do zamestnania dňa 13.9.2010, od 20.5.2011 do nástupu do zamestnania dňa 25.8.2011 a od 2.1.2012 do 9.7.2012 a od 10.10.2012 do 12.12.2012, kedy bola orgánom práce evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie), keď bola zamestnaná a mala dostatočný zárobok výživné neuhrádzala a zamestnávateľom vyživovaciu povinnosť nenahlásila, keď bola bez práce, nezaevidovala sa v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, a keď aj evidovaná bola, opakovane bola z evidencie vyradená pre nespoluprácu, čím sa plneniu vyživovacej povinnosti vyhýbala, a v sledovanom období jej tak vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 135,52 €.

Za to bola okresným súdom odsúdená podľa § 207 ods.2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods.2, § 37 písm.m/, § 36 písm.l/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaná v zákonnej lehote napadla odvolaním, v ktorom namietala, že suma dlžného výživného nebola správne vyčíslená a to už v prípravnom konaní, kde boli zakaždým uvádzané iné dlžné sumy. Ďalej poukazovala na skutočnosť, že si dlhšie nemohla nájsť prácu a nepomohol jej v tom ani úrad práce v čase, keď bola na tomto evidovaná. Dlžné výživné sa snažila vždy uhrádzať aspoň z príjmov z brigád, v súčasnosti sa snaží zamestnať. Z týchto dôvodov žiadala vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 19.8.2014 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie obžalovanej, v ktorom žiadala o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že sa zamestnala a z prvej výplaty uhradila dlžné výživné v čiastke 150,- € Detskému domovu, L. I. - B., pričom z ďalšej výplaty ešte chce uhradiť aj ďalšie výživné, ktoré od rozhodnutia súdu vzrástlo ku dňu 13.08.2014 na celkovú sumu 271,17,- € (teda vrátane sumy dlžného výživného vo výške 135,52 € ako ho ustálil súd prvého stupňa do svojho rozhodovania). K podaniu priložila kópiu pracovnej zmluvy a originál poštovej poukážky o zaplatení čiastky 150,- € Detskému domovu, M. M., I. - B. dňa 18.08.2014.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní zástupkyňa krajskej prokuratorky po oboznámení s podaním obžalovanej navrhla vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, keďže dlžné výživné bolo obžalovanou uhradené a vec možno rozhodnúť aj bez jej prítomnosti, pričom navrhla podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s poukazom na ustanovenie § 86 Tr.zák. obžalovanú oslobodiť spod obžaloby.

Z podnetu podaného odvolania obžalovanou odvolací súd potom na verejnom zasadnutí konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej preskúmal napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok z podnetu podaného odvolania obžalovanou v intenciách § 317 Tr. por., pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine i treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci a so zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, upravil na základe vykonaného dokazovania oproti podanej obžalobe aj skutkový stav. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu a tieto si osvojil s tým, že nesporne pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa dňa 13.3.2014 obžalovaná R. R. z titulu dlžného výživného dlhovala na svojho syna F. R. sumu 135,52 €, tak ako to ustálil okresný súd.

Z písomnej správy Detského domova, L., I. - B. síce vyplýva, že obžalovanej dlh na výživnom od rozhodnutia súdu prvého stupňa vzrástol na celkovú sumu 271,17 €, avšak vzhľadom na to, že odvolanie podala len obžalovaná, nemohol už odvolací súd rozhodnúť v jej neprospech tak, že by celú túto sumu zahrnul do skutkovej vety, ale musel rozhodovať len o dlžnom výživnom vo výške 135,52 €.

Z podania obžalovanej zo dňa 19.8.2014 a priloženej poštovej poukážky vyplýva, že obžalovaná dňa 18.08.2014 uhradila Detskému domovu, L., I. - B. sumu 150,- €, teda dlžné výživné vo výške 135,52 € ustálené súdom prvého stupňa v celom rozsahu a tiež časť ďalšieho bežného výživného zameškaného od rozhodnutia okresného súdu.

Podľa § 86 písm.a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Na základe tej skutočnosti, že obžalovaná R. R. do rozhodnutia odvolacieho súdu o jej odvolaní výživné, ktoré dlhovala do 13.3.2014 zaplatila, pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, vo veci rozhodol sám tak, že v súlade so zákonom podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovanú podľa § 285 písm.f/ Tr.por. s použitím § 86 písm.a/ Tr.zák. oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. Pv 447/12 zo dňa 11.4.2013, podanú na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou dňa 16.4.2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Záverom odvolací súd uvádza, že obžalovaná je povinná naďalej platiť aj bežné výživné a uhradiť tiež zameškané výživné od momentu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak ako prisľúbila v svojom písomnom podaní, v opačnom prípade sa vystavuje riziku ďalšieho trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok prípustný nie je.